

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVACÍ, FA ČVUT

DIPLOMNÍ PROJEKT PORTFOLIO

JAROSLAV CÍGLER
2010/2011

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STŘÍBŘE

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVACÍ, FA ČVUT

DIPLOMNÍ PROJEKT PORTFOLIO

OBSAH:

- 2 - PRŮVODNÍ ZPRÁVA
- 6 - ŠIRŠÍ VZTAHY
- 8 - STAVEBNĚ HISTORICKÝ VÝVOJ
- 10 - PŮDORYS PŘÍZEMÍ
- 11 - PŮDORYS MEZIPATRA, POHLED NA JIŽNÍ FASÁDU
- 12 - PODÉLNÝ ŘEZ, VIZUALIZACE INTERIÉRŮ
- 13 - PŘÍČNÝ ŘEZ, POHLED NA VÝCHODNÍ FASÁDU
- 14 - PŮDORYS PATRA
- 15 - VIZUALIZACE DVORA
- 16 - VIZUALIZACE INTERIÉRU
- 17 - PŮDORYS PŮDY
- 18 - PŘÍČNÝ ŘEZ, VIZUALIZACE EXTERIÉRŮ
- 19 - POHLED NA SEVERNÍ FASÁDU
- 20 - VIZUALIZACE EXTERIÉRU
- 21 - POHLED NA ZÁPADNÍ FASÁDU, VIZUALIZACE INTERIÉRU, ARCHITEKTONICKÝ DETAIL
- 22 - VIZUALIZACE KAVÁRNY

JAROSLAV CÍGLER
2010/2011

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STŘÍBŘE

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVACÍ, FA ČVUT

PRŮVODNÍ ZPRÁVA

1. Identifikační údaje stavby

Název stavby: Obnova domu č. p. 34

Místo stavby: Plzeňská ul., Stříbro

Katastrální území: Stříbro

Stavební úřad: Stříbro

Objednatel:

Projektant: Jaroslav Cígl

2. Informace o stavbě

2.1. Urbanistické souvislosti a umístění stavby

Místo objektu se nachází dnes v historickém centru, ale v historických souvislostech se nachází na jihovýchodním okraji tak zvaného Starého města. Charakter plánu Starého města (dále jen město) je dán jeho založením na ostrohu oválného tvaru. Ostroh byl vytvářen z jižní a východní strany řekou Mží a západní strany Těchlovickým potokem. Tomu se přizpůsobil i návrh náměstí a ulic na něj navazujících.

Na náměstí navazuje pravidelná síť ulic, která je orámována linií hradeb a ulic podél ní. Co se týče hierarchie prostorů, je samozřejmě nejdůležitější náměstí, který má jeden „subprostor“ – jakousi piazzettu – a to před bývalým minoritským klášterem. Dalším důležitým prostorem je Benešova ulice a Plzeňská ulice, které byly hlavní dopravní tepnou města. Dnes je hlavní dopravní tepnou centra Plzeňská ulice a Husova ulice. Z Benešovy ulice se stala obchodní třída. Pravidelná uliční síť je tvořena dále pak ulicemi: Kostelní, Mánesova, Žižkova, Jakoubka, Tylova a Bezručova. Ulice, které jdou podél hradeb a dohromady s hradbou vytváří orámování Starého města, jsou to: Jiřího z Poděbrad, Boženy Němcové, Dostojevského.

Dům č. p. 34 leží právě na hlavní tepně – Plzeňské ulici – která se před tím jmenovala Pražská. Toto místo zahrnuje uliční uzel, kde se napojuje na Plzeňskou ulici ulice Jiřího z Poděbrad (tato spojnice vytvářela jakési menší náměstíčko, které bylo navíc parterem pro hostinec v domě č. p. 37 -prokazatelně od roku 1930 a zřejmě od roku 1912 – tento dům byl v 50. letech zbourán).

Na severní hranici tohoto prostoru je parkoviště, které je oplocené plotem z plechů. Toto parkoviště není až k silnici, plocha mezi oploceným parkovištěm a silnicí je zatravněná.

Silnice je asfaltová a podle ohledání se navýšila asi tak 30 – 40 cm oproti vstupu domu č. p. 34.

Na druhé straně silnice od jihozápadu je prostor ohraničen zábradlím a v místě Dolní Pražské brány je zídka z pískovcových bloků – vysoká cca 50 cm a kombinovaná s drátěným plotem. Tato zídka je napojena na jakýsi bastion se čtyřúhelníkovým půdorysem, ten patří k domu č. p. 34, který je hned za ním podél silnice. Ten je přímo v zatáčce a má půdorys do tvaru písmene L. Hned na něj navazuje dům č. p. 32.

Dům č. p. 34, jak už bylo řečeno, je do půdorysu klínovitě tvarovaného písmene L. Západní třetina domu je třípodlažní a zbytek je dvoupodlažní. Dům má valbovou, značně nepravidelnou, střechu. Kratší severní část domu, která je napojena na sousední dům č. p. 32, je zastřešena sedlovou střechou. Na obou uličních průčelích je vjezd do domu – západní je řešen štukovým portálem s půl oválným nadpražím a severní s rovným nadpražím. Severně od těchto naposled zmiňovaných vrat je segmentově zaklenutý průchod – vedoucí k domu č. p. 33. Tento dům byl také postaven na staroměstské hradbě. Oba domy – č. p. 34 a 32 jsou dominantami tohoto prostoru.

V rámci této lokality, která je zde popsána, je prostor východně od domu č. p. 34. Jedná se o dvorek tohoto domu a sousedící dům č. p. 33. Ten je spojen s popisovaným prostorem úzkou uličkou, která vede mezi jižní zdí domu č. p. 32 a severní ohradní zdí domu č. p. 34 – vlastně svojí osou navazuje na protilehlou ulici Jiřího z Poděbrad.

Dům č. p. 34 je na hraně terénního zlomu, jehož zahrada je rozprostřena na terasách, které klesají až k řece.

Objekt není v současnosti nijak využíván a značně chátrá.

Majitel domu s pozemkem zahrady je Jaroslav Švihla.

P2.2. Stavebně historický vývoj stavby

Obnovovaný objekt byl původně dva domy – č. p. 35 a 34, které byly kolem poloviny 19. století spojeny. Nejstarší dokument, který nějak vypovídá o tomto domě je opět nejstarší veduta z roku 1536, kde můžeme vidět, že na tomto místě již nějaký objekt stojí – pokud budeme autorovi veduty věřit, tak by se mohlo jednat o dům č. p. 34 či jeho předchůdce. Ten má jižní průčelí na hradbě a hrázděný štít a zřejmě obdélný půdorys, jehož podélná osa je kolmá k hradbě. Na vedutě nalevo od tohoto domu je jakýsi menší domek, ovšem podle malíře je již zvnějšku hradby. Každopádně oba domy nevznikly na tomto místě současně s fortifikací, ale až po roce 1500, kdy již opevnění nového města (nového předměstí) bylo již hotovo a tak část opevnění starého města již nebylo zapotřebí. Ovšem nejstarší písemná zmínka je až z roku 1760, kdy se dovídáme o majitelích obou domů. Dům č. p. 31 (34 podle nového přečíslování v roce 1805) vlastnil Martin Rödl a dům č. p. 32 (35 podle nového přečíslování v roce 1805) vlastnil Peter Mayer.

Dům č. p. 34 zdědil Martin Rödl po svých rodičích a vlastnil ho až do roku 1783, kdy ho vyměnil za jiný dům a to s Karlem Starch – ve smlouvě je také zmínka o tom, že Rödl provedl nástavbu na stávající komoře sousedního domu (č. p. 35 – ovšem původně to byl dvůr tohoto domu) a sousedka Barbora Mayer s tím souhlasila a to pod podmínkou, že to mohou používat na neomezenou dobu, ale pokud tu nástavbu zruší, tak už ji nemohou postavit znovu. V roce 1788 eviduje Josefský katastr již jako majitele Karla Starch. Pak z roku 1795 je testament Karla Starch, kde vše odkazuje své manželce Anně, ta umírá v roce 1809 a vše dědí jejich dcera Margareta provdaná Hammerschmidt (vyplatila bratry). V roce 1814 předává Margareta dům svému synovi Georgovi, který v tomto domě provozoval zájezdní hostinec „U zlaté hvězdy“. Tento název byl poprvé použit v roce 1824, kdy ho Georg Hammerschmidt prodal manželům Kašparu a Rozině Mayer. Kašpar Mayer byl řezník. O deset let později postupují manželé tento dům svému synovi Jakubovi Mayer (také řezník), který se zavázal, že svým rodičům zajistí v domě doživotní bydlení a svým sestrám Zuzaně a Marii bydlení dokud se neprovdájí. Po velkých neshodách mezi rodiči a Jakubem Mayer byla předávací smlouva anulována a majetek přešel zpět do rukou Kašpara Mayer, což potvrzuje i soupis stabilního katastru v roce 1838, kdy byl dům ve vlastnictví Kašpara Mayer. V roce 1841 koupili dům manželé Pilvousek (sedlácká rodina ze Sulislavi) pro svého syna Jakuba Pilvousek, který byl ženichem Marie Mayer (sourozence vyplatila). V roce 1848 manželé Pilvousek prodali dům Leopoldovi Strziska, který ho koupil pro svého syna Felixe Strziska. Nyní přejdeme k domu č. p. 35. Připomínám, že v roce 1760 vlastnil tento dům Peter Mayer. Po jeho smrti ho převzala jeho manželka Barbora Mayer, která povolila sousedovi Rödl nástavbu na její komoru. Ale i ona brzo zemřela a majetek převzali poručníci sirotků. Ovšem v roce 1786 byl dům prodán sedlákově Davidu Heuršem, který dům měl koupit pro svého syna Šimona, ale prodej byl zřejmě anulován, protože byl dům skutečně prodán až v roce 1789 manželům Antonovi a Marii Mayer (Anton Mayer byl řezník) a ti ho v roce 1809 odevzdali své dceři Elizebet Mayer jako věno pro ženicha Leopolda Strziska, ale s podmínkou doživotního užívání bytu pro její rodiče. Leopold Strziska, jak už jsme se zmínili, koupil v roce 1848 sousední dům – dům č. p. 34.

Někdy krátce po roce 1850 nechává Felix Strziska přestavět oba domy a nechává je tím sloučit (především první patro) – při této přestavbě byla značná část domu č. p. 34 zbourána. V roce 1885 odevzdává Felix Strziska dům nezletilému synovi Johannu Strziska, který dva roky poté zletilosti dosáhl a plně přebírá vlastnictví domu. V roce 1923 přešel dům po dědickém řízení do vlastnictví dceří Barbaře Strziska – ta nechala upravit dům někdy v 30. – 40. letech do dnešní podoby. Barbora Strziska se nechala v roce 1940 přejmenovat na Barboru Gross, načež v roce 1945 byla odsunuta a veškerý její majetek byl zkonfiskován a to na základě Benešových dekretů. Dům byl pak ve vlastnictví města a to až do 90. let 20. století, kdy ho koupila ing. Eva Vlková a v roce 2005 Jaroslav Švihla.

Objekt MUSÍ podstoupit před jakýmkoli stavebními úpravami sondážní stavebně historický průzkum!!!

3. Návrh obnovy

3.1. Zadání

Celková obnova kvalitního historického domu pro funkci penzionu – penzionové ubytování, přiměřené stravování, provozní zázemí. V rámci návrhu bude řešena také úprava dvora a zahrady. Při práci bude použito poznatků o historickém vývoji domu v návaznosti na závěry stavebně historického průzkumu a vlastní poznatky, přičemž bude zohledněna skutečnost, že historický dům č. p. 34 je situován na exponované poloze v centru památkové zóny. Při řešení bude respektována zejména úprava z poloviny a konce 19. století.

3.2. Funkce a provozní řešení

Pro tento objekt byly zvoleny funkce pro každé podlaží jiné, ale které na sebe navazují a kooperují. Předně se jedná o funkci ubytovací, která pokrývá patro a mezipatro, s tím souvisí i provoz, který obsahuje recepci, společenské prostory a přípravu snídaní. Aditivně byla přidána ještě funkce pro veřejnost a to kavárna, která ve Stříbře zatím nikde

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STŘÍBŘE

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVACÍ, FA ČVUT

nefunguje. Právě zmíněný provoz (recepce, společenský prostor, příprava a kavárna) se nacházejí v přízemí. Další funkce je sport a rekreace, které lze provozovat jak na zahradě, tak i v prostoru krovu.

Ubytování bylo navrženo do originálních bytů dřívějších majitelů a jejich nájemníků.

Recepce pro toto ubytování bude zároveň fungovat jako kancelář provozní (manažera), který bude zajišťovat přijímání objednávek a rezervací jak na ubytování, tak na sál, který bude fungovat jako multifunkční (snídaně, konference, hostiny, svatby, privátní oslavy, koncerty, promítání, divadlo). Funkce sálu je rozšířena i na dvůr, kde se nacházejí toalety. Dvůr je propojen se zahradou, kde lze také umisťovat akce různého druhu (oslavy, divadlo, letní kino, taneční zábavy a koncerty). První terasa zahrady spojuje kavárnu i dvůr, takže lze tyto jinak oddělené provozy spojit, navíc rovinnost této terasy dovoluje zajištění některých společenských her (petanque, kuželky,...). Na tuto terasu navazuje na východní straně ochoz, který umožňuje se projít podél středověké hradby a vidět staré město z jiné perspektivy. Vedle tohoto ochozu jsou dvě plochy určené k tanci, nebo jako jeviště nebo případně ke společenským hrám. Na opačné straně zahrady je kout pro relaxaci.

Zmiňovaný sál (společenský prostor) byl navržen do bývalých stájí (největší prostor v domě), který má návaznost jak na přípravu snídaní a pití, ale i na dvůr a to přímo. Příprava je rozdělena do tří částí – tři prostor – centrální, kde je deponovat většinu nádobí, ale i možnost jeho očisty, dále zde je možnost ohřát jídlo, které se ale zde vařit nebude – vedle jsou tři restaurace, s tím, že restaurace pana Hebra může dodat jídlo do přípravy v termoportech a podávat ho buď v kavárně, nebo v sále. Z přípravy je možnost přímé obsluhy jak sálu tak i kavárny. Další dvě části přípravy jsou vybaveny barem a pultem, kde se budou připravovat nápoje (v části přípravy u sálu je možnost doupravování a servírování jídla). Čistý provoz přípravy – přebírání potravin a pití je ze strany kavárny, kdežto odpad je soustředěn v technické komoře u vstupu do domu. Příprava má skladovací prostor ve sklepě, kam je z přípravy přímý přístup a nekoliduje z jiným provozem tohoto objektu.

Pro hosty penzionu je na prostorné půdě k dispozici fitness a rekreace v případě špatného počasí. Prostor půdy je klimatizován, ale je zde doporučení k využívání této prostory v teplejších měsících.

Objekt je zpřístupněn i pro vozíčkáře a zdravotně postižené či nemohoucí osoby – původní šachta pavlačového záchodu se použije pro hydraulický výtah, jehož strojovna je v technické komoře do vzdálenosti menší než 10 metrů. Pro tyto osoby je připraven jeden pokoj a to včetně toalety a sprchy.

Celkem jsou zde 4 až 5 pokojů o celkové kapacitě 13 lidí.

3.3. Architektonické řešení

Obnova domu se snaží vyextrahovat co nejvíce z přestavby domu v polovině a ke konci 19. století. Z úprav z meziválečného období je cenná pouze koupelna severního apartmánu, jinak trojdílná okna jsou velmi nevhodná na tento objekt. Odrazovým můstkem v návrhu je stavebně historický průzkum provedený Ing. Anderlem a Bc. Jaroslavem Ciglerem. Pro architektonickou čistotu byl vybrán mobiliář z 19. století a počátku 20. století a to především nábytek Biedermaier. Severní i jižní apartmány mají obdobné řešení interiéru – předpokoj je ve světlých barvách a obývací pokoje jsou v tmavších. Podle předběžných průzkumů se v místnostech objevovali tři barvy a to pouze na stropě a na fabionu. Jedná se o světle okrovou, hráškově zelenou a vínově červenou. Podlahy byly a budou dřevěné – prkenná podlaha. V obou apartmánech je zachovaná enfiláda, která udala základní rozvržení místností a mobiliáře. V chodbě v patře a ve všech místnostech v přízemí a sklepech bude dlažba z „topinek“. Kromě sklepních prostor a stájí (sál a příprava) byla jinde nalezena. Pro vizuální a architektonickou úplnost bude topinková dlažba použita i v kavárně.

Terasa kavárny bude rozšířena a to citlivě k hmotovému členění komplexu – v hmotě tohoto rozšíření budou toalety pro kavárnu a zahradu. Zdravotně tělesně postižení, kteří jsou upoutáni na vozíku mohou využívat toaletu pro vozíčkáře na dvoře domu, nevýhoda spočívá pouze v tom, že to je 40 metrů od kavárny.

Kavárna bude zakryta dřevěnou trámovou konstrukcí ze sloupků a trámů, které budou zavětrované ukotvením k domu. Ve sloupkách budou drážky, ve kterých budou zasazené dřevěné rámy se skleněnou výplní – ty budou pohyblivé pomocí zasunovacích kolíků. Na dřevěné konstrukci, která představuje strop bude připevněno ze shora plexi sklo, na něm bude popínavá rostlina. Veškerý nábytek bude dřevěný.

Apartmány a další dva pokoje mají vždy stejné složení nábytkových kusů – v předštině a předpokojích je bílý nábytek, kromě stolků a židlí a v ostatních pokojích je tmavý nábytek. Obývací pokoje mají vždy nízké (křesílka a oválné stoly) a vysoké (židle a čtvercové stoly) sezení. Potahy židlí a křesílek v obývacích pokojích jsou kompletizované se závěsami na oknech. Dále pak ložnice a obývací ložnice obsahují pracovní stůl a toaletní stůl se zrcadlem. Ložnice obou apartmánů jsou samostatně přístupné přímo z chodby a tak u dveří je šatní skříň se šuplíkem na obuv a stůl se židlemi.

V krovu se vytvoří podlaha i s kročejovou a tepelnou izolací, a bude vytvořeno bednění mezi krokvy, aby větráním přes vzniklou vzduchovou vrstvu se snižovala teplota v krovu. Navíc bude zde u komína provedena klimatizace, která bude zakryta konstrukcí imitující napojující komínový průduch. Klimatizace bude nasávat i vysávat pomocí trubek (trubka v trubce) přes stávající komínový průduch.

Fasády se svým vzhledem vrátí skoro z 95 % do poloviny a konce 19. Století. Podle průzkumu bylo uliční průčelí kompletně celé šedozelené – toto bude upraveno a římsy natřou se bílou vápennou barvou, jinak plocha fasády bude natřena šedozelenou světle pastelovou vápennou barvou. Veškeré omítky – interiérové i exteriérové budou vápenné. Ostatní fasády budou okrové. Dvorní – východní – fasáda se obnoví do stavu konce 19. století, kdy byla pavlač zkrácená a jedno velké okno bylo částečně upraveno na okno, část byla zazděna a zbytek byl ponechán jako velké okno. Druhé velké okno bylo rozděleno pilířem na dvě menší okna. Zde se opět uskuteční korektura a místo jednoho velkého okna se vytvoří okno z konce 19. století, aby bylo na osu prostředního oblouku přízemní arkády se sousedním oknem. Jižní fasáda se vrátí do stavu z poloviny 19. století – podle fotografie z roku 1870. Západní fasáda zůstane nezměněna.

3.4. Zeleň

Komplexně bude nejvíce používané popínavé rostliny a to především vinná réva, keře budou především šeřiky (šeřiky jsou na tomto pozemku velmi rozšířené i dnes) a růže. Strom na dvoře bude lípa.

3.5. Celková konstrukční charakteristika

Dům čp. 34 obsahuje jak kamenné, smíšené tak i samotné cihelné zdivo (viz fotodokumentace č.14a). Obvodové stěny a některé vnitřní konstrukce jsou z kamenného zdiva, ostatní jsou ze smíšeného a cihelného zdiva. Přibližně dvě třetiny objektu jsou založené na skále a jihozápadní část je zřejmě na násypu. Klenutí sklepů je z kamene i z cihel. Klenby v ostatních podlažích jsou už jen cihelné. V celém objektu jsou jen klenby valené. Jedná se o valené klenby klasické s půlkruhovým čelem, nebo segmentové či s eliptickým čelem. V prvním patře jsou dřevěné povalové stropy. Krov je ze 4/5 původní a zbytek byl vytvořen v roce 2006 včetně nové krytiny a nových vikýřů. Nový krov byl vytvořen nad západní částí objektu.

Nyní se zaměříme na západní část domu, kde se nachází závažná a touto prací sledovaná porucha. Tato západní část není podsklepená. V přízemí se nachází klenutá místnost. Tři elipticky valené klenby jsou nesené eliptickými klenbovitými pasy, které jsou podepřeny ve středu místnosti umístěným pilířem se čtvercovým průřezem (viz fotodokumentace č.25-27 a plán č.3). Ve východní vnitřní nosné stěně je jeden dveřní otvor. V jižní vnější nosné zdi je malý obdélný okenní otvor, který má šikmé ostění a nadpraží je segmentově zaklenuto – tato zeď je nejsilnější z celého objektu a zřejmě se tedy jedná o původní hradební zeď. V západní průčelní stěně je malý dveřní otvor s rovným nadpražím. Momentálně je západní valená klenba podepřena železobetonovým a částečně cihelným prvkem ve tvaru obráceného písmene „U“. V jižní části této místnosti vyhlouben příkop pro vedení kanalizace, která je jen částečně osazena. Tento příkop je cca 1,5 metru hluboký a cca 1 metr široký. Tento příkop je veden těsně vedle pilíře a není nijak zajištěn. Hrozí tak podsmyknutí pilíře a minimálně zřícení klenby. V prvním patře (z hlediska celého objektu se jedná o mezipatro, přístupné z mezipodesty) byla opět jedna místnost ovšem v pozdější době rozdělena příčkou přibližně v jedné třetině. V jižní stěně se nacházejí dvě obdélná okna se šikmým ostěním a segmentovým nadpražím. Strop je dřevěný povalový. Prostor v krovu nad touto částí je rozdělen na snížené patro a půdu. Snížené patro má jak v jižní tak v západní zdi dvě malá obdélná okna. Krov je hambalkový se stojatou stolicí. Před západním průčelím je uměle vytvořená malá plošina, která je obehnána kamennou zdí. Na této plošině se nachází betonová jímka a násypy.

3.5. Postup obnovy

Předně se objekt musí vyklidit, zajistit výkopy a vytěžit násypy – na terase je potřeba i odstranit betonovou jímku. Následně se musí zajistit jihozápadní roh domu, který se trhá – díky přetížené terase, která sklouzává po skalnatém podloží. Oprava této poruchy si vyžádá prohloubení základů domu. Sledovaná porucha se nachází na jihozápadním nároží budovy. Jedná se o trhliny jdoucí vertikálně od terénu až po korunní římsu. Trhlina na západním průčelí se pohybuje ve dvou liniích cca od 2,7 do 1,5 metru od jihozápadního nároží. Na části fasády přízemí je obnažené zdivo. Zde můžeme vidět trhlinu jakožto rozšířenou spáru mezi kameny bez malty, která se eroduje již vydrolila. Trhlina dosahuje místy šířku až dvacet milimetrů. Zbytek fasády stále má omítku. Cca 4 metry nad terénem začíná linie hlavní trhliny v omítce o šířce cca 15 milimetrů, přičemž tato trhlina nemusí kopírovat trhlinu ve zdivu, protože je zřetelně vidět, že omítka je částečně ochlípnutá od zdiva. Tato hlavní trhlina vede k jižnímu oknu sníženého druhého patra. Od horních koutů okna jsou dvě trhliny, které už korespondují s trhlinami ve zdivu. Tyto trhliny se přibližují k sobě, ale na korunní římsu jsou už rovnoběžné. Cca jeden metr blíže k nároží od hlavní trhliny se táhne rovnoběžně s hlavní trhlinou menší trhlina. Od severního okna sníženého druhého patra běží malá trhlina v omítce směrem dolů. Cca 600 milimetrů pod oknem mizí a cca po jednom metru se opět objevuje a míří dolů k terénu. 2 metry nad terénem mizí.

Nyní se zaměříme na jižní fasádu. Zde jsou trhliny roztržštěny do pěti linií a navíc parapetní zdivo západního okna mezipatra je značně vyboulené.

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STŘÍBŘE

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVACÍ, FA ČVUT

Na této fasádě můžeme opět sledovat linii hlavní trhliny a linie vedlejších trhlin. Hlavní trhlina vede vertikálně cca 1,5 metru od jihozápadního nároží. Cca po 2,3 metru se lehce stočí k nároží a ztrácí se vedle západního okna mezipatra. V parapetu západního okna mezipatra začíná druhá linie hlavní trhliny, která je téměř rovnoběžná s první hlavní trhlinou. Tato trhlina končí v dolním západním rohu západního okna mezipatra a pokračuje s horního východního rohu toho samého okna. Tato trhlina se cca 300 milimetrů nad oknem rozděluje na dvě trhliny. Západní trhlina mizí uprostřed parapetu západního okna sníženého druhého patra. Východní trhlina končí v dolním východním rohu západního okna sníženého druhého patra a pokračuje ze západního ostění západního okna sníženého druhého patra cca 150 milimetrů pod horním západním rohem tohoto okna. Trhlina míří cca 200 milimetrů šikmo západním směrem a pak se stáčí nahoru ke korunní římsě. Tato část trhliny na korunní římsě je ve stejné vzdálenosti od nároží jako první linie hlavní trhliny. Další deformace je vedle cihelného západního ostění okna přízemí. Deformace začíná trhlinou která se rozroste do větší deformace a to vyboulením zdiva. Další závažná trhlina je v parapetním zdivu východního okna mezipatra a končí v dolním západním rohu tohoto okna. Předposlední deformace je v koutě mezi nadpražím východního okna sníženého druhého patra. Jsou to dvě malé vertikální trhliny, vzdálené od sebe cca 800 milimetrů. Poslední trhlina začíná cca 600 milimetrů od nároží a jde šikmo nahoru a blíží se k nároží, po cca 2 metrech mizí trhlina pod omítkou.

V interiéru jsou přístupné pouze dva prostory a to přízemí a snížené druhé patro. V přízemí je vidět pouze jediná velká destrukce a to propadání západní klenby a na jihozápadní stěně je malá vertikální trhlina v omítce, pravděpodobně jde o výsledek velké destrukce v tom samém místě v exteriéru. Ale protože se jedná o cca 1,7 metru silnou zeď je proto možné, že se velká deformace týká pouze vnější části zdi a v interiéru se projeví jen jako malá trhlina v omítce.

Ve sníženém druhém patře můžeme vidět deformaci jak na jižní tak na západní stěně. Na jižní zdi se nacházejí dvě trhliny, ale jen jedna koresponduje s trhlinou na fasádě. Jedná se o trhlinu, která jde do dolního východního rohu západního okna. Ta pokračuje z horního západního rohu, ale i z horního východního rohu až ke koruně zdiva. Z těchto pokračujících trhlin koresponduje s exteriérem pouze ta ze západního rohu okna. Druhá trhlina je blíž k nároží. Ta je také vertikální a jedná se o rozšířenou spáru mezi cihlami.

Na západní stěně jsou čtyři viditelné deformace. První je v parapetním zdivu jižního okna. Jedná se opět o trhlinu, která je formou rozšířených spár mezi cihlami. Druhá deformace je na meziokenním pilíři, ovšem otázka je jestli tato deformace vznikla ledabylým zděním, či se jedná o statickou poruchu. Zdivo je vyboulené a spáry jsou v některých místech rozšířené. Třetí a čtvrtá destrukce je v parapetním zdivu severního okna. Jsou to dvě trhliny, jedna jde z dolního jižního rohu okna šikmo severním směrem. Druhá jde z dolního severního rohu toho samého okna šikmo opět severním směrem. Obě tyto trhliny korespondují s vnějšími trhlinami na fasádě.

Jelikož se jedná o historicky cenný objekt s atypickým vzhledem a unikátní dispozicí je nutno objekt chránit a zabránit jeho destrukci.

Jako první opatření se musí udělat geologický průzkum, který ukáže jak hluboko je pevné podloží. Podle výsledku geologického průzkumu se upřesní postup a způsob opravy.

Jsou zde dvě varianty a to, že skalní podloží není moc hluboko a nebo je příliš hluboko.

V případě, že skalní podloží není moc hluboko, je zde možnost prohloubení základů (viz plán č.8). Postup by byl následující: prostor základů se rozdělí na jednotlivé záběry. Na základě statického posudku se určí počet etap. V dané etapě se vyhloubí výkopy pod základy do potřebných figur. Výkopy by měly dosáhnout až ke skalnímu podloží, samozřejmě se musí základové zdivo zajistit, protože se předpokládá, že základy jsou vyzděné z kamene. Pomocí sbíjecího kladiva se pak v jednotlivých figurách vytvoří minimálně 150 milimetrů hluboké kapsy, které budou proti sesuvu budovy po skále. Na závěr se dotyčné figury zabetonují. Statický posudek určí, jestli bude potřeba vyztužit dodatečnou základovou betonovou konstrukcí. Pokud nebude konstrukce vyztužena, pak se může betonovat v jednom záběru. Následuje technologická přestávka na tuhnutí a tvrdnutí betonu a pak je možno pokračovat v další etapě. Jelikož dům má nestabilní a špatně provázané zdivo bylo by dobré vytvořit prohloubení základů po celé délce dokud nebudou mít pod sebou skalní podloží.

V druhé alternativě je možné kombinovat prostý a železový beton a to vytvořením tak zvaného arkádového prohloubení základů (viz plán č.9). Postup je téměř stejný jako předchozí, ale liší se v první etapě, kdy se nevyhloubí výkopy až na skalní podloží, ale do takové hloubky, kterou určí statik. Následně se vytvoří podkladní beton. Následuje technologická přestávka. Po zatvrdnutí betonu se položí výztuž a zabetonujeme. Další etapy mají už stejný postup jako první alternativa.

Třetí alternativa počítá s velkou hloubkou skalního podloží. Jedná se o hlubinné základy a to piloty. Nejříve je nutno zpevnit základovou půdu cementovou injektáží. Pak se po etapách vytvoří pilotová stěna, která oddělí přetíženou zeminu pod pláckem před západním průčelím. Piloty samozřejmě by měli být zakotveny do skalního podloží (viz plán č.10).

Každopádně v každé alternativě je potřeba zajistit špatně provázané a již částečně odtržené jihozápadní nároží. Jednalo by se o systém spínacích kabelů mezi ocelovými pásy. Kabely by byly umístěné v drážce ve fasádě, ve

výšce podlahy jednotlivých podlaží. Spínací kabely by ztužovaly jen jižní a západní fasádu (viz plán č.11+12). Veškeré rozměry by měl určit statik.

Na závěr se veškeré trhliny vyspárují tlakovou injektáží a to maltou bez písku, kromě trhliny JHT1, kde se může použít písek. Tlak by se měl pohybovat do 0,2 MPa.

Co se týče zmiňované destrukce klenby v přízemí by bylo dobré dotýčnou klenbu přezdit.

3.6. Technická infrastruktura

Plyn

V kotelně je první napojení a to k plynovému kotli VK ATMOVIT EXCLUSIV 474/8 -E. Připojovací potrubí obsahuje kulový kohout a je vedeno a připojeno ke kotli ve výšce 287 mm nad podlahou kotelny.

Kanalizace

Odvodnění objektu je provedeno jednotným systémem. Splašková voda je odváděna přes výstupní šachtu do vnějšího kanalizačního řadu (bet. 400 – vodárny a kanalizace Karlovy Vary). Část dešťových vod je svedena do výstupní šachty, kdy se napojuje na potrubí splaškové vody. Druhá část je svedena přes výstupní šachtu do vsakovací jámy o rozměrech 2 x 2 metry. Obě dvě výstupní šachty jsou z betonu o průměru 1000 mm s litinovým poklopem a otvorem o průměru 600 mm.

Odvodnění střechy: jak už bylo zmíněno, jedná se o valbovou střechu a nad severovýchodním křídlem je sedlová střecha. Střešní plochy situované do ulice jsou odvodněny přes okapní žlaby, okapní svody a ležaté potrubí do svodného ležatého splaškového potrubí. Jedná se o dvě střešní plochy z pěti. Zbývající plochy, tedy pět střešních ploch, jsou odvodněny přes okapní žlaby, okapní svody a výstupní šachtu do vsakovací jámy.

Vnitřní rozvody:

Připojovací potrubí je vedeno v drážce ve zdivu nad podlahou. Pouze v jednom případě je připojovací potrubí vedeno pod podlahou nad patou klenby jídelny. Potrubí je plastové s hrdlovými spoji.

Odpadní splaškové potrubí je v objektu obsaženo a to jako tři větve. Větev č. 1 a č. 2 jsou vedeny v bývalých komínových průduších. Větev č. 3 je vedena v polozapuštěné drážce v nosném zdivu. Potrubí je plastové s hrdlovými spoji.

Odpadní dešťové potrubí je zde řešeno pouze jako venkovní. Celkem je zde pět odpadů. Na každou střešní plochu je jeden okapní odpad. Všechny odpady mají lapač střešních splavenin. Okapní žlaby a odpady do 1500 mm nad zemí jsou z mědi a vše pod 1500 mm nad zemí je z litiny.

Svody jsou vedeny v hloubce od 900 do 2000 mm a to v předem vyhloubených příkopech. Splaškové svodné potrubí je vedeno od hlavní větve odpadního splaškového potrubí je vedeno od hlavní větve odpadního splaškového potrubí č. 1 přes sklad, jídelnu a přípravnu jídla do výstupní šachty. Ve skladu se napojuje větev č. 5 a to svod podlahové guly z kotelny. V jídelně se napojuje větev odpadního splaškového potrubí č. 2. V přípravně jídla se napojuje větev odpadního splaškového potrubí č. 3 a větev č. 4, což je jen toaleta v přízemí, která je odvětrána do fasády. Potrubí je plastové s hrdlovými spoji a je vedeno ve sklonu 5 %.

Vodovod

Vnitřní vodovod je napojen na veřejný vodovodní řad pomocí vodovodní přípojky a navrtávky. Světlost potrubí veřejného vodovodního řadu je 80 mm a světlost potrubí vodovodní přípojky je 32 mm. Vodoměrná soustava je umístěná podél obvodové stěny v interiéru kotelny. Vodoměrná soustava je 800 mm nad podlahou kotelny.

Teplá voda je připravována v zásobníkovém ohřivači ve stojatém provedení LOGALUX SU 300 o objemu 300 litrů.

Rozvod trubních rozvodů po objektu je navržen:

Z kotelny je veden stoupací rozvod č. 1. Ten je veden v drážce ve zdivu do dalšího podlaží, kde usakuje do bývalého komínového průduchu. Po 1570 mm se změní v ležatý rozvod a je veden v podhledu – zavěšený 70 mm pod stropem. Hlavní vedení ležatého rozvodu sleduje chodbu až ke zdi, kde musí vystoupit o 720 mm a uhýbá o 90°. Míří tak až ke zdi, kde se stává stoupacím rozvodem č. 2 před zmiňovanou zdí je odbočka o 90° a vede k obvodové stěně, kde se mění na stoupací rozvod č. 3. Na stoupacím rozvodu č. 1 jsou připojeny 2 větve připojovacího potrubí. Z ležatého rozvodu na chodbě je odbočka do druhého bývalého komínového průduchu, kde klesne o 1770 mm a rozděluje se na 2 větve připojovacího potrubí. Z ležatého rozvodu na chodbě je odbočka do druhého bývalého komínového průduchu, kde klesne o 1770 mm a rozděluje se na 2 větve připojovacího potrubí. Připojovací potrubí, které jde východním směrem, obchází dveřní otvor ve výšce 2500 mm nad podlahou 2. NP. Větev č. 2 obsahuje tři stoupací rozvody, a to pro 3. NP, 2. NP a 1. NP. Větev č. 3 je určena jen pro toaletu v 1. NP. Potrubí je navrženo z plastu a je izolováno.

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STŘÍBŘE

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVAČÍ, FA ČVUT

Rozvod elektrické energie

Zásobení objektu je z kabelu veřejné sítě el. energie NN 0,4 kV (Západočeská energetika a.s.), ten je položen 400 mm pod povrchem. Přípojka ústí do přípojné skříně, která obsahuje elektroměr a hlavní jistič. Přípojná skříně je postavena jako pokračování severní obvodové zdi objektu. Přípojka pokračuje z přípojné skříně do přípravný jídlá, kde je hlavní rozvaděč. K hlavnímu rozvaděči jsou připojeny 3 světelné obvody a 6 zásuvkových obvodů.

Z hlavního rozvaděče pokračuje vedení k patrovému rozvaděči ve 2. NP (mezipatro) a 2. NP. Ve 2. NP (mezipatro) je k patrovému rozvaděči připojen 1 obvod světelný a 2 obvody zásuvkové. V podlaží 2. NP a 3. NP jsou k rozvaděči připojeny 3 světelné obvody a 3 obvody zásuvkové. Rozvody jsou vedeny v drážkách ve zdi a ještě v platových tvrzených krytech. Stoupající rozvod je veden v koutě chodby.

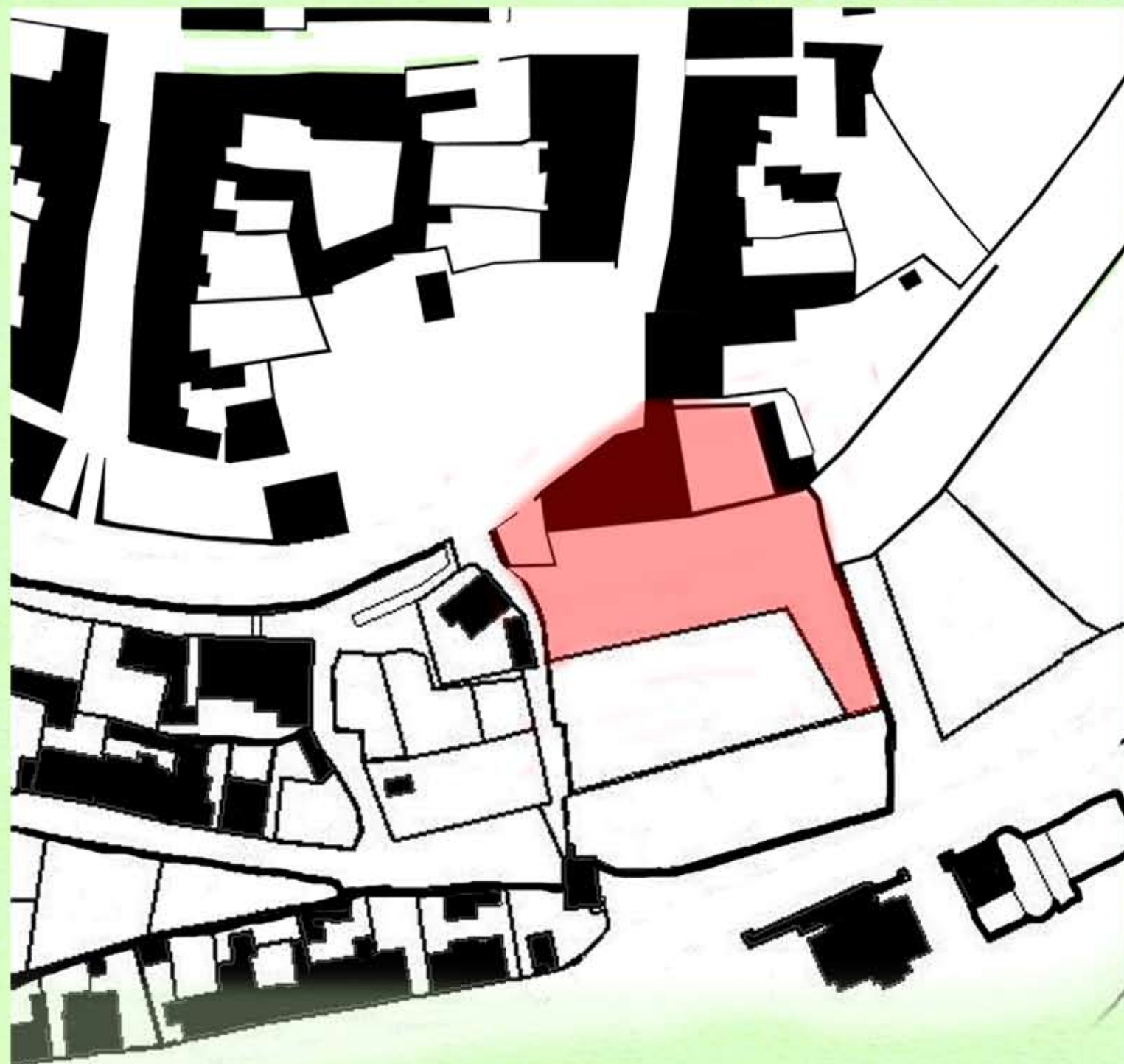
OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STŘÍBŘE

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVACÍ, FA ČVUT ŠIRŠÍ VZTAHY

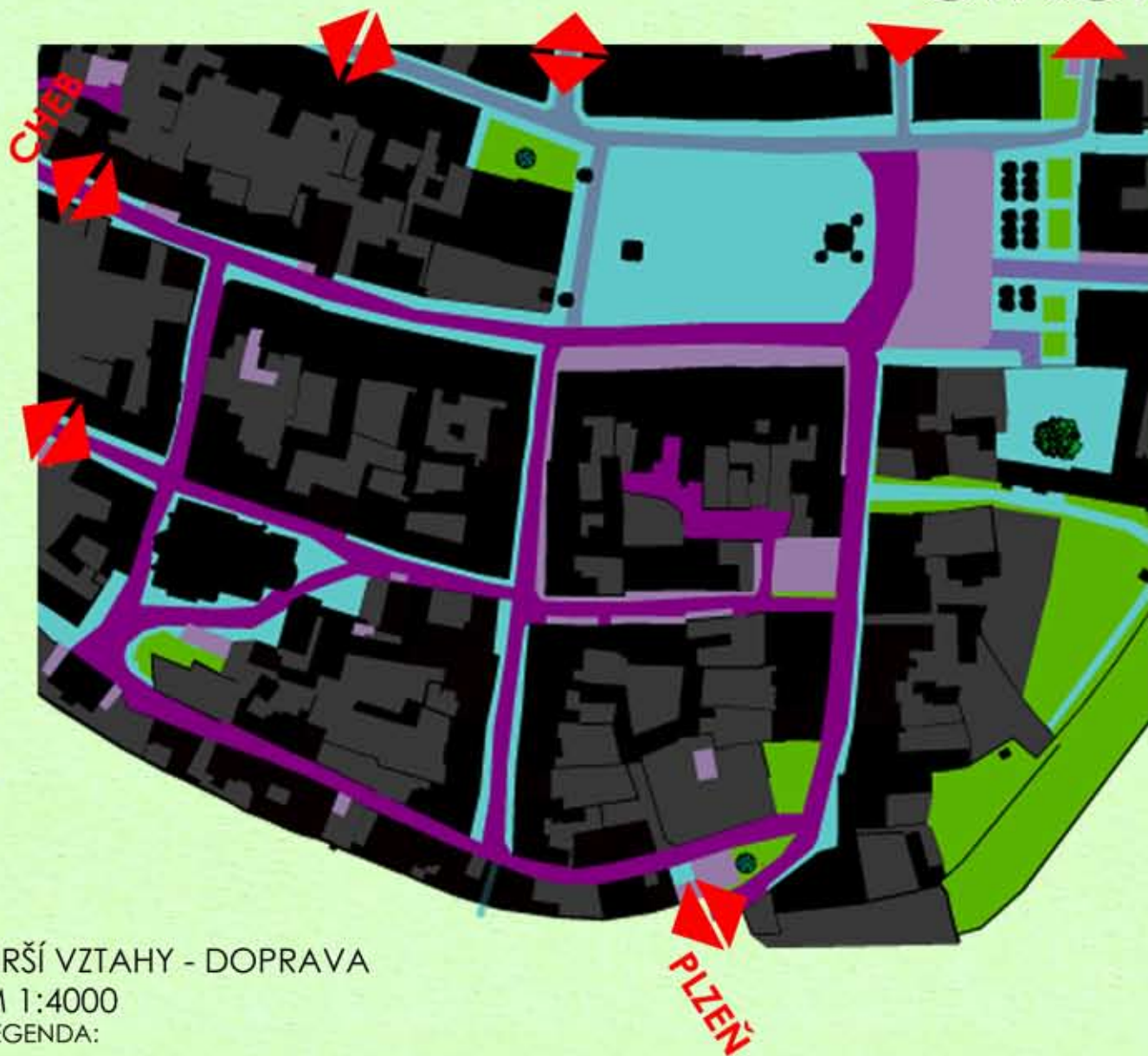
SCHWARZPLAN

M 1 : 2000

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STRŽIBŘE

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVACÍ, FA ČVUT ŠIRŠÍ VZTAHY

ŠIRŠÍ VZTAHY - DOPRAVA
M 1:4000
LEGENDA:

ŠIRŠÍ VZTAHY - FUNKCE
M 1:4000
LEGENDA:

- PARKOVACÍ PLOCHY A GARÁŽE
- KOMUNIKACE SBĚRNÉ A OBSLUŽNÉ, PLOCHY PRO AUTOMOBILOVOU DOPRAVU
- PĚŠÍ PLOCHY, OBSLUŽNÉ KOMUNIKACE S OMEZENÝM PROVOZEM, VEŘEJNÉ DVORY A PLOCHY
- SOUKROMÉ PLOCHY A DVORY
- VEŘEJNÁ ZELEŇ
- STROM

- RODINNÉ DOMY
- BYTOVÉ DOMY
- MĚSTSKÉ DOMY VÍCEÚČELOVÉ
- OBJEKTY OBČANSKÉ VYBAVENOSTI:
- 1- SPRÁVA, ADMINISTRATIVA
- 2- ŠKOLSTVÍ, VÝCHOVA
- 3- KULTURA, OSVĚTA
- 4- ZDRAVOTNICTVÍ A ZÁCHRANNÉ SLOŽKY
- 5- UBYTOVÁNÍ, STRAVOVÁNÍ
- 6- OBCHOD, SLUŽBY
- 7- SAKRÁLNÍ STAVBY
- 8- PARKOVACÍ PLOCHY A GARÁŽE

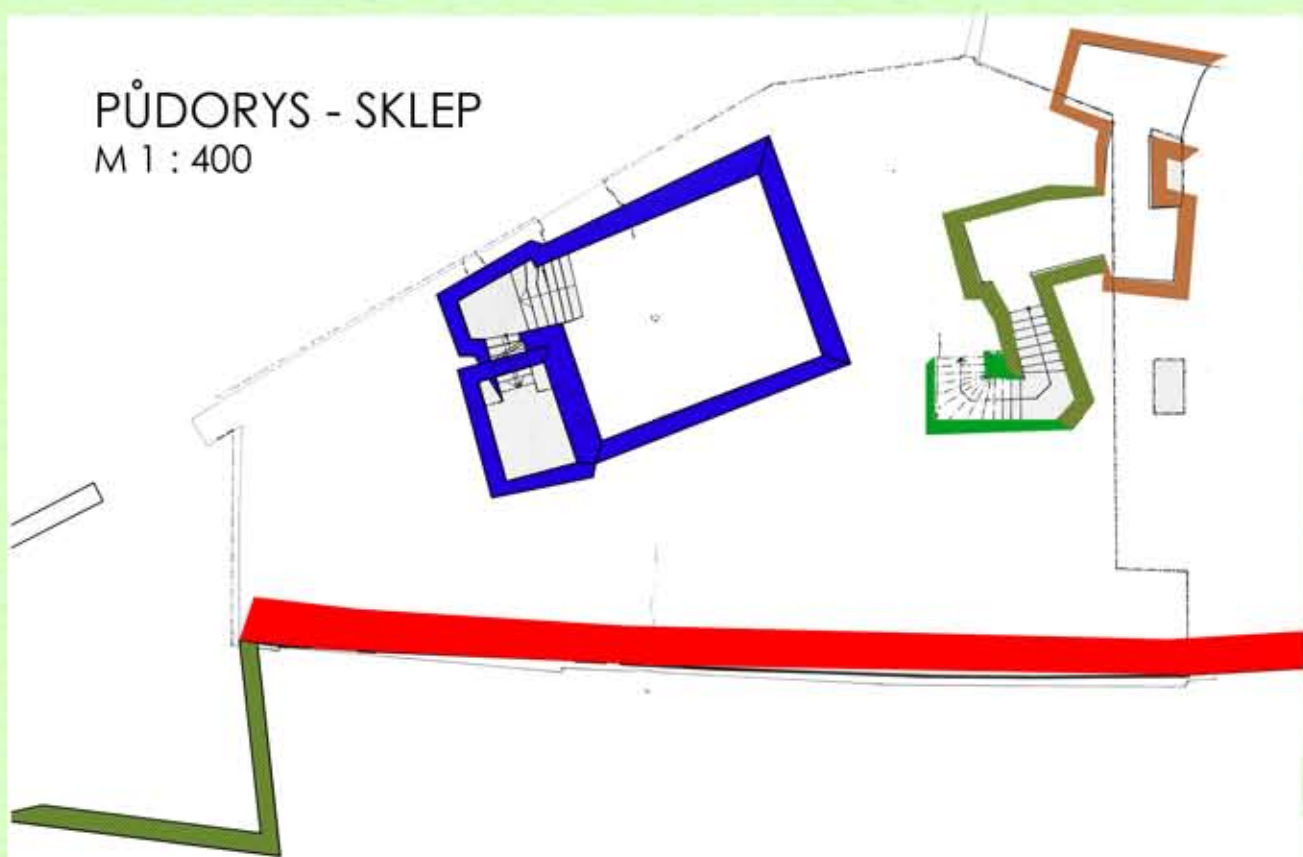
- OBJEKTY TECHNICKÉ VYBAVENOSTI
- VÍCEÚČELOVÉ HOSPODÁŘSKÉ STAVBY
- PLOCHY A STAVBY PRO REKREACI A SPORT
- STAVBY PRO VÝROBU A SKLADOVÁNÍ
- KOMUNIKACE SBĚRNÉ A OBSLUŽNÉ, PLOCHY PRO AUTOMOBILOVOU DOPRAVU
- PĚŠÍ PLOCHY, OBSLUŽNÉ KOMUNIKACE S OMEZENÝM PROVOZEM
- VEŘEJNÉ DVORY A PLOCHY
- SOUKROMÉ DVORY A PLOCHY
- POLOSOUKROMÉ DVORY A PLOCHY
- VEŘEJNÁ ZELEŇ
- SOUKROMÁ ZELEŇ
- STROM
- HRADEBNÍ ZDI, OPĚRNÉ ZDI, OHRADNÍ ZDI
- DROBNÁ ARCHITEKTURA
- NEVYUŽITÉ STAVBY A PLOCHY

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STŘÍBŘE

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVAČÍ, FA ČVUT STAVEBNĚ HISTORICKÝ VÝVOJ

PŮDORYS - SKLEP
M 1 : 400

PŮDORYS - PŘÍZEMÍ
M 1 : 400

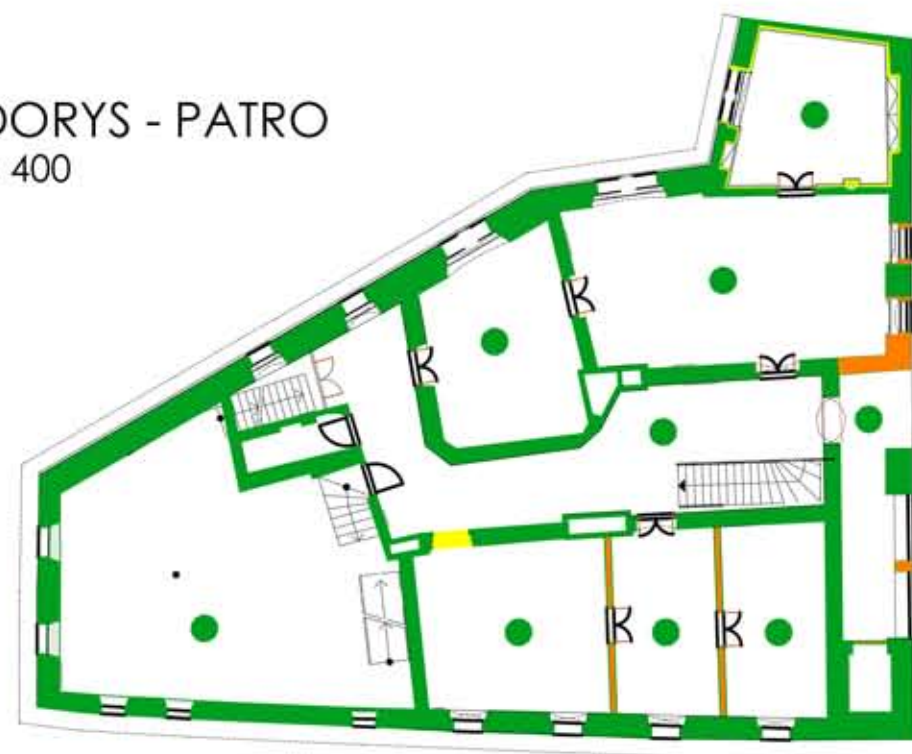
PŮDORYS - MEZIPATRO
M 1 : 400

LEGENDA:

- GOTIKA - 2. POL. 13. STOLETÍ
- GOTIKA - 2. POL. 14. STOLETÍ
- BAROKO - 18. STOLETÍ
- 2. POL. 18. STOLETÍ NEBO ROK 1850
- KOLEM ROKU 1850
- 1850 NEBO MEZI 1870 A 1900
- MEZI 1870 A 1900
- MEZI 1870 A 1900 NEBO 1920 - 1945
- MEZI 1920 A 1945
- ČASOVĚ JARAZENÉ STROPNÍ KONSTRUKCE

PŮDORYS - PATRO
M 1 : 400

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STŘÍBŘE

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVACÍ, FA ČVUT STAVEBNĚ HISTORICKÝ VÝVOJ

VEDUTA MĚSTA STRÍBRA (ROK 1536),
PŘÍSTUP DO STARÉHO MĚSTA OD
PRAHY, DOMINANTOU JE DOLNÍ
(PRAŽSKÁ) BRÁNA

POHLED NA DŮM Z KOSTELNÍ VĚŽE
KOSTELA VŠECH SVATÝCH

VEDUTA MĚSTA STRÍBRA (POČÁTEK
19. STOLETÍ), POHLED OD VÝCHODU

MAPA STABILNÍHO KATASTRU (ROK
1838)

POHLED NA DŮM OD SEVERU -
PRŮHLED PLZEŇSKOU ULICÍ

POHLED NA DŮM OD JIHU - NEJSTARŠÍ
FOTOGRAFIE (ROK 1870)

POHLED NA DŮM OD SEVERU -
ULIČNÍ PRŮČELÍ

POHLED NA DŮM OD JIHU (ROK 1910)

POHLED NA DŮM OD ZÁPADU

POHLED NA DŮM OD JIHU (ROK 1920)

POHLED NA DŮM OD JIHU

POHLED NA DŮM OD JIHU (ROK 1928)

POHLED NA DŮM OD JIHOVÝCHODU

POHLED NA DŮM OD VÝCHODU -
DVORNÍ PRŮČELÍ (1990)

Dům č. p. 34 vzniknul ze dvou sousedních domů č. p. 35 a 34, které byly kolem poloviny 19. století spojeny. Nejstarší dokument, který nějak vypovídá o tomto domě je opět nejstarší veduta z roku 1536, kde můžeme vidět, že na tomto místě již nějaký objekt stojí – pokud budeme autorovi veduty věřit, tak by se mohlo jednat o dům č. p. 34 či jeho předchůdce. Ten má jižní průčelí na hradbě a hrázdný štít a zřejmě obdélný půdorys, jehož podélná osa je kolmá k hradbě. Na vedutě nalevo od tohoto domu je jakýsi menší domek, ovšem podle malíře je již zvnějšku hradby. Každopádně oba domy nevznikly na tomto místě současně s fortifikací, ale až po roce 1500, kdy již opevnění nového města (nového předměstí) bylo již hotovo a tak část opevnění starého města již nebylo zapotřebí.

Ovšem nejstarší písemná zmínka je až z roku 1760, kdy se dovídáme o majitelích obou domů. Dům č. p. 31 (34 podle nového přečíslování v roce 1805) vlastnil Martin Rödl a dům č. p. 32 (35 podle nového přečíslování v roce 1805) vlastnil Peter Mayer.

Dům č. p. 34 zdědil Martin Rödl po svých rodičích a vlastnil ho až do roku 1783, kdy ho vyměnil za jiný dům a to s Karlem Starch – ve smlouvě je také zmínka o tom, že Rödl provedl nástavbu na stávající komoře sousedního domu (č. p. 35 – ovšem původně to byl dvůr tohoto domu) a sousedka Barbora Mayer s tím souhlasila a to pod podmínkou, že to mohou používat na neo-mezenou dobu, ale pokud tu nástavbu zruší, tak už ji nemohou postavit znovu. V roce 1788 eviduje Josefský katastr již jako majitele Karla Starch. Pak z roku 1795 je testament Karla Starch, kde vše odkazuje své manželce Anně, ta umírá v roce 1809 a vše dědí její dcera Margareta provdaná Hammerschmidt (vyplatila bratry). V roce 1814 předává Margareta dům svému synovi Georgovi, který v tomto domě provozoval zájezdní hostinec „U zlaté hvězdy“. Tento název byl poprvé použit v roce 1824, kdy ho Georg Hammerschmidt prodal manželům Kašparu a Rozině Mayer. Kašpar Mayer byl řezník. O deset let později postupují manželé tento dům svému synovi Jakubovi Mayer (také řezník), který se zavázal, že svým rodičům zajistí v domě doživotní bydlení a svým sestrám Zuzaně a Marii bydlení dokud se neprovdají. Po velkých neshodách mezi rodiči a Jakubem Mayer byla předávací smlouva anulována a majetek přešel zpět do rukou Kašpara Mayer, což potvrzuje i soupis stabilního katastru v roce 1838, kdy byl dům ve vlastnictví Kašpara Mayer. V roce 1841 koupili dům manželé Pilvousek (sedlácká rodina ze Sulislavi) pro svého syna Jakuba Pilvousek, který byl ženichem Marie Mayer (sourozence vyplatila). V roce 1848 manželé Pilvousek prodali dům Leopoldovi Strziska, který ho koupil pro svého syna Felixe Strziska.

Nyní přejdeme k domu č. p. 35. Připomínám, že v roce 1760 vlastnil tento dům Peter Mayer. Po jeho smrti ho převzala jeho manželka Barbora Mayer, která povolila sousedovi Rödl nástavbu na její komoru. Ale i ona brzo zemřela a majetek převzali poručníci sirotků. Ovšem v roce 1786 byl dům prodán sedlákovi Davidu Heurisem, který dům měl koupit pro svého syna Šimona, ale prodej byl zřejmě anulován, protože byl dům skutečně prodán až v roce 1789 manželům Antonovi a Marii Mayer (Anton Mayer byl řezník) a ti ho v roce 1809 odevzdali své dceři Elizabet Mayer jako věno pro ženicha Leopolda Strziska, ale s podmínkou doživotního užívání bytu pro její rodiče. Leopold Strziska, jak už jsme se zmínili, koupil v roce 1848 sousední dům – dům č. p. 34.

Někdy krátce po roce 1850 nechává Felix Strziska přestavět oba domy a nechává je tím sloučit (především první patro) – při této přestavbě byla značná část domu č. p. 34 zbourána. V roce 1885 odevzdává Felix Strziska dům nezletilému synovi Johannu Strziska, který dva roky poté zletilosti dosáhl a plně přebírá vlastnictví domu. V roce 1923 přešel dům po dědickém řízení do vlastnictví dceři Barbaře Strziska – ta nechala upravit dům někdy v 30. – 40. letech do dnešní podoby. Barbora Strziska se nechala v roce 1940 přejmenovat na Barboru Gross, načež v roce 1945 byla odsunuta a veškerý její majetek byl zkonfiskován a to na základě Benešových dekretů. Dům byl pak ve vlastnictví města a to až do 90. let 20. století, kdy ho koupila ing. Eva Vlková a v roce 2005 Jaroslav Švihla.

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STRÍBŘE

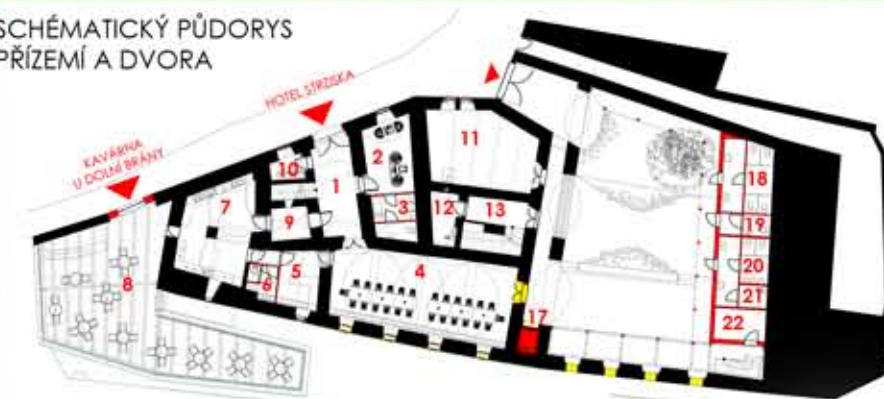
ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVACÍ, FA ČVUT

PŮDORYS PŘÍZEMÍ SE DVOREM A ZAHRADOU

M 1 : 400

SCHÉMATICKÝ PŮDORYS
PŘÍZEMÍ A DVORA

SCHÉMATICKÝ PŮDORYS
SKLEPNÍCH PROSTOR

LEGENDA
BAREVNÉHO ROZLIŠENÍ:

- STÁVAJÍCÍ KONSTRUKCE
- BOURANÉ KONSTRUKCE
- NOVÉ ZŘÍZENÉ KONSTRUKCE

LEGENDA MÍSTNOSTÍ:

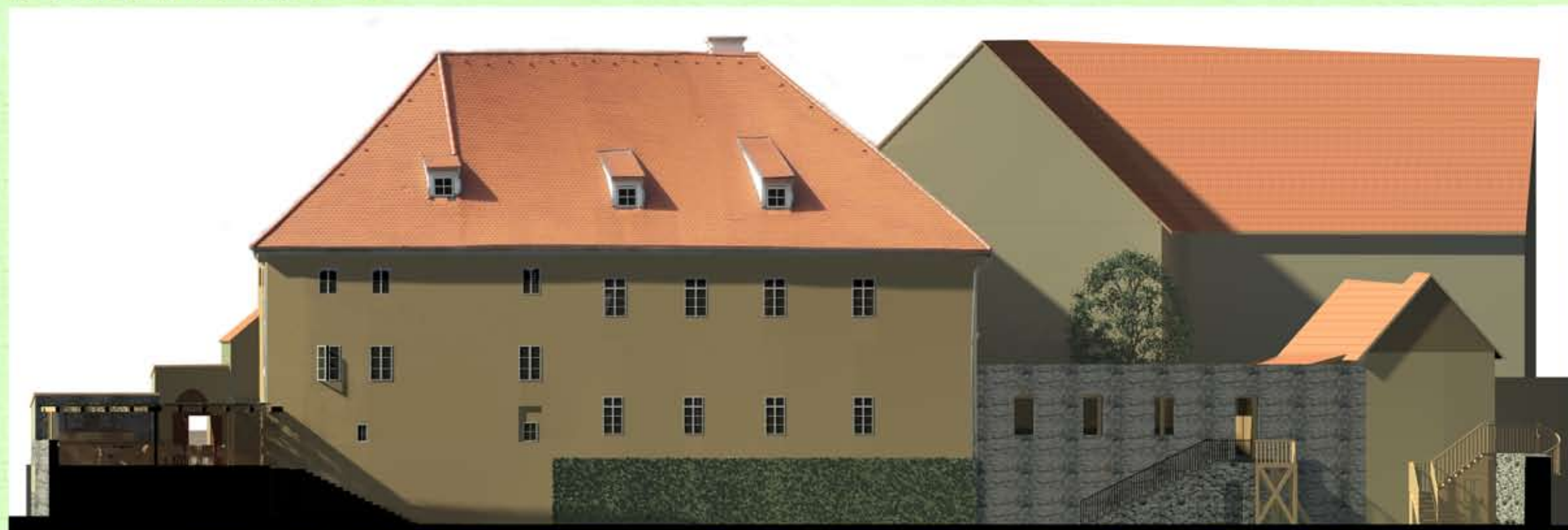
- 1 - VSTUPNÍ HALA
- 2 - RECEPCE
- 3 - ŠATNA RECEPCE S WC
- 4 - SÁL (MULTIFUNKČNÍ)
- 5 - PŘÍPRAVA JÍDLA A PITÍ PRO SÁL
- 6 - ŠATNA KUCHARĚ S WC
- 7 - PŘÍPRAVNA JÍDLA PRO KAVÁRNU A SÁL
- 8 - KAVÁRNA
- 9 - CHODBA
- 10 - TECHNICKÁ KOMORA (HLAVNÍ ROZVADĚČ A ODPAD)
- 11 - KOTELNA
- 12 - TECHNICKÁ KOMORA (STROJOVNA HYDRAULICKÉHO VÝTAHU)
- 13 - CHODBA SE SCHODIŠTĚM
- 14 - TOALETY PRO KAVÁRNU
- 15 - SKLEP (SKLAD PRO KAVÁRNU)
- 16 - SKLEP (SKLADOVACÍ PROSTOR)
- 17 - HYDRAULICKÝ VÝTAH
- 18 - WC MUŽI
- 19 - WC PRO VOZÍČKÁŘE
- 20 - WC ŽENY
- 21 - ÚKLIDOVÁ KOMORA
- 22 - TECHNICKÁ KOMORA PRO ÚDRŽBU DVORA

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STŘÍBŘE

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVAČÍ, FA ČVUT

POHLED NA JIŽNÍ FASÁDU

M 1 : 400

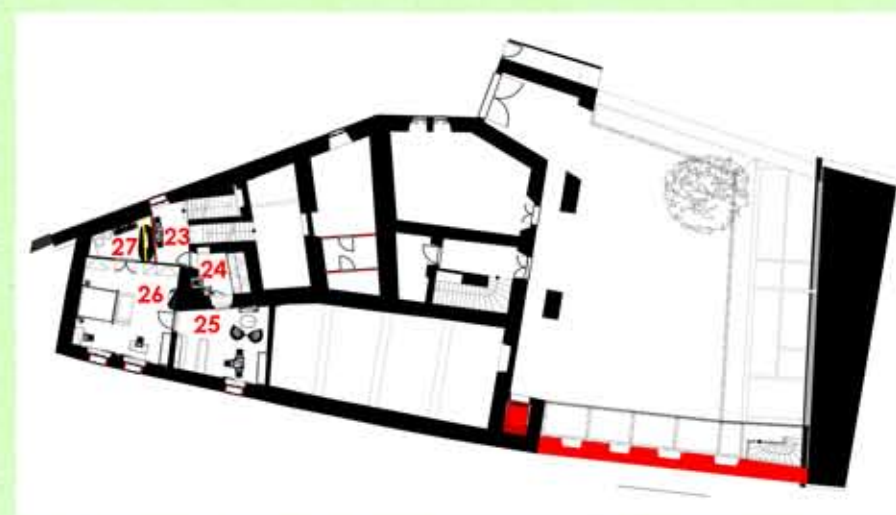

PŮDORYS MEZIPATRA

M 1 : 400

SCHÉMATICKÝ PŮDORYS MEZIPATRA

LEGENDA MÍSTNOSTÍ:

- 23 - SCHODIŠTĚ
- 24 - PŘEDSÍŇ
- 25 - OBÝVACÍ POKOJ
- 26 - LOŽNICE
- 27 - KOUPELNA A WC

LEGENDA BAREVNÉHO ROZLIŠENÍ:

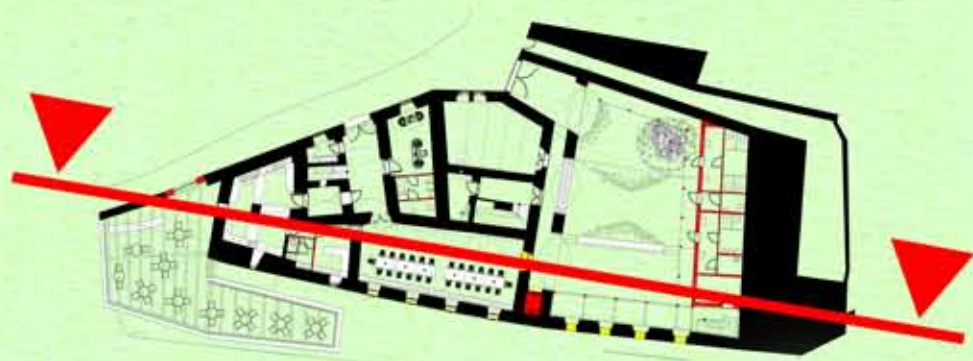
- STÁVAJÍCÍ KONSTRUKCE
- BOURANÉ KONSTRUKCE
- NOVĚ ZŘÍZENÉ KONSTRUKCE

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STŘÍBŘE

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVAČÍ, FA ČVUT

PODÉLNÝ ŘEZ

M 1 : 400

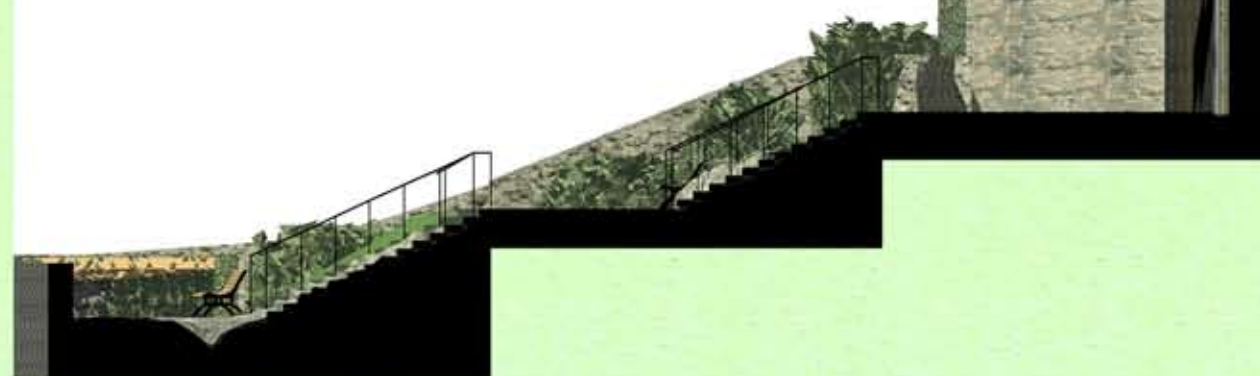
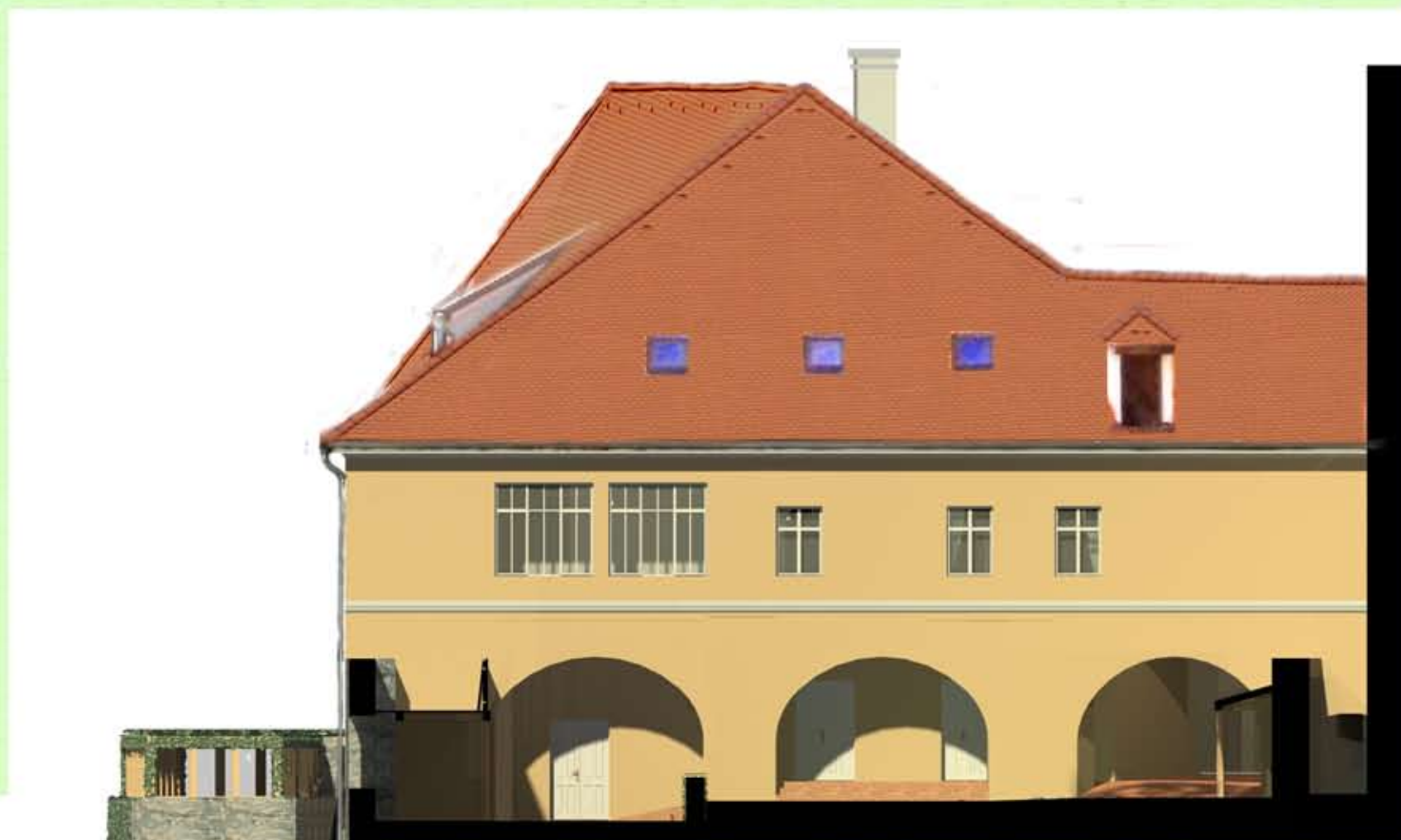

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STŘÍBŘE

POHLED NA VÝCHODNÍ FASÁDU

PŘÍČNÝ ŘEZ

M 1 : 400

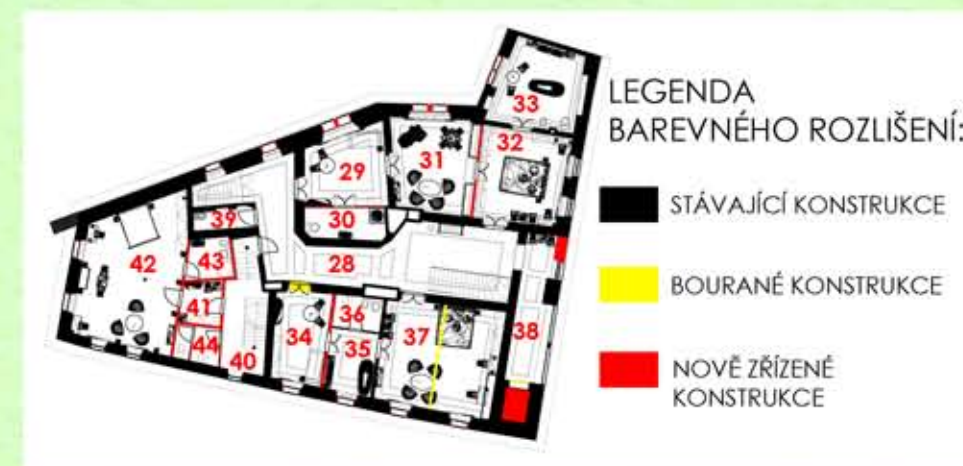

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVAČÍ, FA ČVUT

PŮDORYS PATRA

M 1 : 100

SCHÉMATICKÝ PŮDORYS
PATRA

LEGENDA MÍSTNOSTÍ:

- 28 - CHODBA
- 29 - PŘEDPOKOJ (PŘÍPADNĚ POKOJ PRO ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÉ OSOBY - UPOUTANÉ NA VOZÍK)
- 30 - KOUPELNA A WC (PRO ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÉ OSOBY - UPOUTANÉ NA VOZÍK)
- 31 - OBÝVACÍ POKOJ
- 32 - LOŽNICE
- 33 - KOUPELNA A WC
- 34 - PŘEDPOKOJ
- 35 - KOUPELNA
- 36 - WC
- 37 - OBÝVACÍ LOŽNICE
- 38 - PAVLAČ A HYDRAULICKÝ VÝTAH
- 39 - ÚKLIDOVÁ KOMORA
- 40 - CHODBA SE SCHODIŠTĚM
- 41 - PŘEDSÍŇ
- 42 - OBÝVACÍ LOŽNICE
- 43 - KOUPELNA A WC
- 44 - WC PRO FITNESS

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STŘÍBŘE

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVAČÍ, FA ČVUT

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STŘÍBŘE

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVAČÍ, FA ČVUT

KOUPELNA SEVERNÍHO
APARTMÁNU

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STŘÍBŘE

PŮDORYS PODKROVÍ

M 1 : 100

FITNESS, SPORT A REKREACE

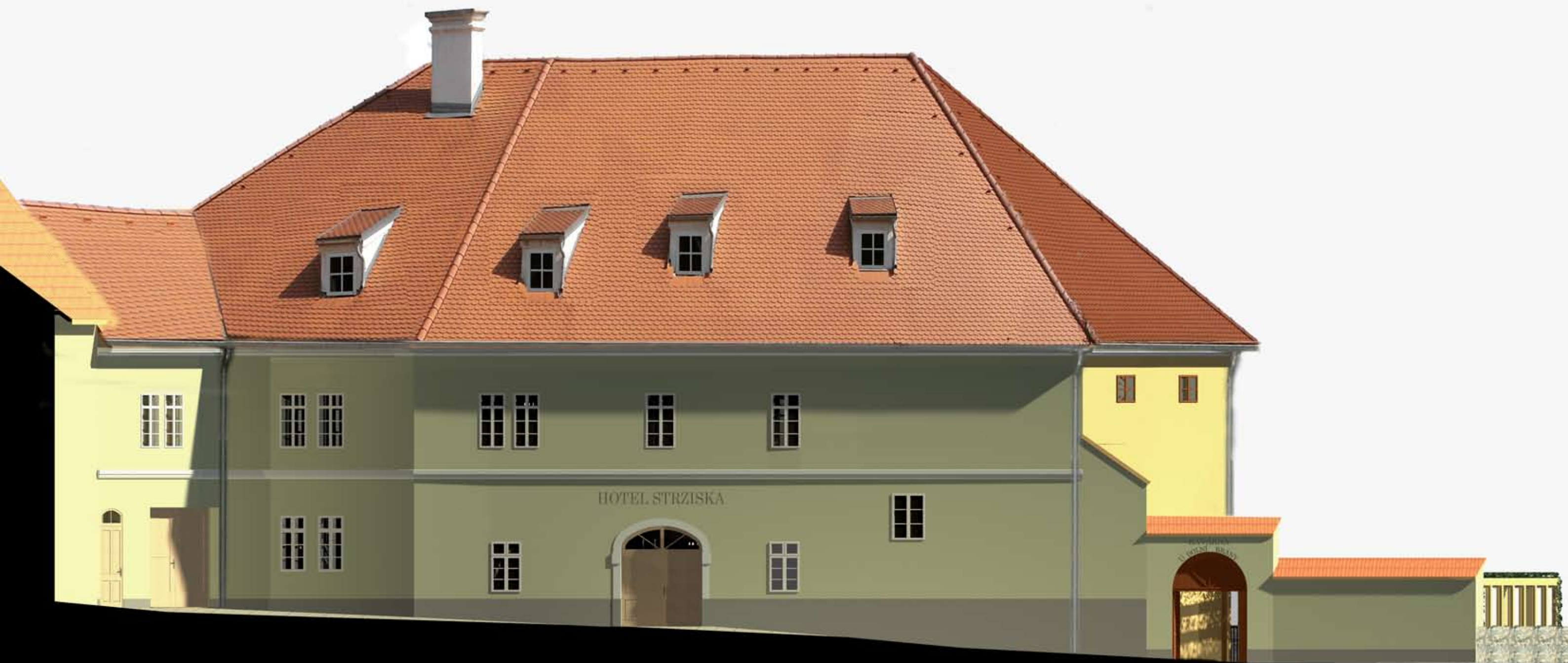
ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVAČÍ, FA ČVUT

PŘÍČNÝ ŘEZ

M 1 : 100

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STŘÍBŘE

POHLED NA SEVERNÍ FASÁDU

M 1 : 100

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STRŽIBŘE

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVAČÍ, FA ČVUT

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STŘÍBŘE

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVACÍ, FA ČVUT

POHLED NA ZÁPADNÍ FASÁDU

DETAIL ZAJIŠTĚNÍ POSUVNÝCH OKEN V KAVÁRNĚ. JEDNÁ SE O ZASOUVACÍ KOLÍKY, KTERÉ SE VYSUNUJOU A ZASUNUJOU POMOCÍ OCELOVÉ TYČKY.

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE ŠTRÍBŘE

ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PÉČE A RENOVAČÍ, FA ČVUT

KAVÁRNA
U DOLNÍ BRÁNY

OBNOVA HISTORICKÉHO DOMU Č. P. 34 VE STŘÍBŘE